

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA
 Números atrassats: 10 céntims

ADMINISTRACIO Y REDACCIO: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIO: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50. Cuba y Puerto-Rico 2.—Estranger, 2'50.

LAS LLIGADURAS

A fá mes de setze mesos que dura la malehida guerra de Cuba: ha tornat á venir la temporada de las plujas y casi han hagut de suspender las operaciones, com l'any passat quan també plovia.

A Cuba plujas d'aygua; á Espanya plujas de calamitats. Però entre totas no se'n co-

neix, ni se'n pot imaginar un'altra de pitjor que la del govern que 'ns ha tocat en sort... ó bé en desgracia. Ell no es una pluja mansa, sino un aygat continuu y un desbordament pavorós.

Lo únich que no 's desborda; lo únich que no se surt de mare... y de tota la familia es la indignació del poble espanyol. Sant Jaume, l'impetuós apóstol del caball alsat de potas y l'espasa al puny, ha deixat de ser lo patró de aquesta nació desventurada. Lo patró d'Espanya es avuy lo pacientísim Job, lo bíblich patriarca que mentres, paralítich, s'estava podrint sobre un femer, cantava al Cel sas més fervorosas alabansas.

Lo deu d'Espanya es ara com ara la magestat olímpica del reuallit malaguenyo. Los decrets de D. Antón son inapelables, y aquest poble de Jobs, vulgas no vulgas, s'ha de resignar á cumplirlos.

En setze mesos que fá que dura l'assot de una guerra tan cara en vidas y diners, que prompte 'ns quedarém sense una gota de sanch, ni un céntim á la butxaca, l'poble espanyol ha sentit impulsos salvadors; pero no ha pogut alsarse may del femer en que 'l te ajegut la política conservadora.

Tothom ho sab y ho veu tothom, menos el govern, que no es la forsa material de la insurrecció lo que fá interminable la horrible guerra de Cuba. La causa de que dúri ha de buscarse á l'altra banda del mar Caribe, en la República nort-americana, en lo foco perenne de las mes irritants perfidias. Mentres allá hi haja laborants y piratas y unas autoritats disposadas á amparar als assessins y als incendiarijs ab cartas

de ciutadania, hi haurá insurrectes á Cuba, y 'ls majors esforços de la nació espanyola serán impotents per restablir la desitjada pau.

Lo poble espanyol, desde un principi, guiat per son instint perspicás, volia acabar ab l'infame comedia que s'está representant; pero 'l govern disolgué á garrotadas las patrióticas manifestacions, y extremá tots los medis pera donar al govern y al poble *yankée* tota mena de satisfaccions, inclús las qu' eran mes incompatibles ab la dignitat de la patria.

¿Qué importa, ni de qué serveix sostenir la guerra á Cuba si 'ls esforços de nostres valents soldats y 'ls sacrificis inmensos de la nació 'ls esterilisa l'acció ener-

vant de una diplomacia estúpida y pussilánime?

Lo govern ha partit sempre de la base de que no haviam de rompre ab los Estats Units, y aquest poble, segur de la nostra resignació mansa, ha anat acumulant pèrfidament tots los medis conduhents á que á la fi ho perdessim tot: l'isla de Cuba y l'honra.

Tothom preveu una próxima catástrofe, menos lo govern que no fá cap medi per evitarla.

Se limita sols á demanar mes homes y mes diners, per abocarlos dintre de un abisme sense fondo.

Y 'ls Estats Units, tranquils, contemplant la inutilitat de tan inmensos sacrificis, sense perdre un sol home, ni exposarse al mes petit perill.

UN MAMBIS DE RINGO-RANGO

Tenen una gran ventatja aquests mambissos ba bans

y es que tenint la pell negra no se 'ls coneixen 'ls blaus.

¿Tan sols estém nosaltres al mon, que no podém trobar la forsa moral que vingui á neutralisar la continua qu' emplean los *yankées* en favor dels insurrectes?

¿Ni hi ha á Europa altrás nacions que tinguin á América interressos análechs als que hi tenim nosaltres?

Fransa, Inglaterra, Holanda y Dinamarca exerceixen com nosaltres la seva soberania en porcions diverses del continent americá, y es induptable que 'ls seus interressos concordan ab los nostres, y es induptable també que la perduda de las nostras possessions porta aparellada la perduda de las sevas.

¿Qué fa, donchs, lo govern de la monarquia? ¿Tant li havia de costar captarse l'apoyo decidit de aquestas nacions?

Una vegada mes lo poble acaba de senyalar lo rumbo que s'hauria de seguir, suplint la torpesa y la desidia dels governants.

En los ports de Galicia y á Barcelona, allá ab motiu de la visita de una forta esquadra francesa, y aquí aprofitant l'estancia de la banda de música de un regiment d'enginyers de la República, han tingut lloch espléndidas manifestacions de carinyo, perfectament acullidas en lo país vehí, y que no donan lloch á duptes de cap género respecte als sentiments de carinyo y hasta de interés que pesan sobre las dos nacions. De aixó á obtenir la aliansa ab la poderosa nació francesa, no hi va mes que un pas.

Lo poble l'inicia y 'l senyala, perque 'l desitja... y á pesar de tot lo govern no 'l dona.

Al contrari: ¿vol Espanya entera una aliansa ab Fransa? Donchs lo govern ja ho té tot á punt pera

concertar un tractat de comers ab Alemanya. Ab Alemanya, la eterna rival de Fransa: ab Alemanya, la nació que no té en tot lo continent americá, ni un pam de terreny per perdre.

Aixís se contesta ab una cossa brutal á las nobles y salvadoras aspiracions del poble espanyol.

Solicitar l'aliança de un poble sincerament amich nostre, diuen los conservadors qu' es depriment y humillant per l'altívés del poble espanyol: y 'no diuen ells que no saben fer res mes que humillarse davant de las bravuconadas dels Estats Units, tan manifestament hostils als nostres interessos y á la nostra dignitat.

Es aquest un escándol sense exemple, fill de una ceguera incurable, quan no de alguna consideració que vé á demostrar novament l'incompatibilitat de certas cosas ab l'interés de la patria espanyola. Si Espanya visqués en República ¿hi hauria avuy cap obstacle que impedís l'aliança d'ella ab la República francesa?

¡Oh pacientíssim Job, medita aquest punt que tanca tal vegada 'l problema suprem de la teva vida y de la teva honra!... Y si 't trobas lligat, considera que aquí tot está pudrit, hasta las lligaduras que 't subjectan!... Pega una estrebada, rómplas y obra!

P. K.

OT lo dia hi ha estacionat un pá de curiosos davant dels aparadors de la llibreria de 'n López, contemplant las saladas láminas del álbun titulat: *Presbíterianas*, dibuixat per en Werther.

Aquell arrech de capellans ab sas caricaturescas actituds cridan poderosament l'atenció dels transeunts... y treuhen de quici als pares de familia.

Varias probaturas s'han fet pera fer retirar del aparador aquella exhibició tan sabrosa y xispejant; pero fins ara las tentativas de la gent reaccionaria s'han estrellat en las prescripcions de la llei que 'ns escudan y ab l'energia del editor del álbun.

Després de tot ¿quina culpa tenim nosaltres si en lo gremi clerical hi ha una colecció d'exemplars tan lletjos y tan ridiculos?

Ara diu que 'ls trasatlántichs del marqués de las Cincillas que 'l gobernant tractava de utilisar com á barcos de guerra, van á ser desarmats de un día al altre.

Un grapat de mils duros mes gastats en una probatura inútil.

¿A qui han de donar l'enhonra: als *yankées* ó als jesuítas?

S'ha presentat á las Cortes los pressupostos de l'Islla de Cuba, que contenen una innovació important.

En lo de gastos hi vá consignada una partida de 15,000 duros ¿per qué dirian?

¿Pels inutilisats de la guerra? No senyors. ¿Per las familias dels soldats que passan la gran miseria, ab motiu de l'ausencia dels seus fills? Tampoch.

Com que no ho endavinarian may els ho diré. Los 15,000 duros se destinan á subvencionar un colegi de Pares Jesuítas establert á la Habana.

Vaja, pleguem!

Sis capellans se trobavan reunits dintre de la iglesia de Ventimiglia (Piamont): va caure un llamp y va matarne quatre, deixant als altres dos gravement ferits.

Y diuen que 'ls llamps del cel son cástichs de Déu!...

Pero ey, entenémnos: ho diuen los neos, y ho diuen no mes que quan matan als impiós y als lliure pensadors.

Parlant de la llei, per medi de la qual reclama 'l gobernant facultats omnimodas per empenyar á la nació fins á la nou del coll, en Cánovas va dir:

—De l'aprobació de aquesta llei depen que Cuba no 's perdi. Y si Cuba s'arribava á perdre 'm clavaría un tiro.

¡Bravo Sr. Cánovas!...

De manera que, suprimint un trámit, de la no aprobació de la llei Castellano, depén lo seu suicidi.

Ja podria comensar per aquí, sense tenir en compte que algú ó altre se 'n cuidaria de salvar á Cuba.

¿Qué li falta per consumir lo sacrifici de la seva interessant persona?

¿Un revólver?

No te mes que dirho y li comprarém per suscripció nacional.

En Teodoro Baró ha publicat un article en lo *Brusi* censurant la conducta dels diputats de Catalunya, que no fan res en pró del país que *aparentan* representar.

Com que deuen la séva elecció al gobernant y no als electors, es molt natural que, com á fills agrahits se recordin avans que tot y sobre tot del pare que 'ls ha engendrat y de la mare que 'ls ha parit.

Pero 'ls diputats catalans se mostran indignats y preguntan:

—¿Y vosté D. Teodoro qué feya quan exercia 'l càrrech?

Verdaderament ab aquesta sola pregunta n'hi ha prou pera tancar la boca al antich progressista avuy redactor de planiella del *Diari de Barcelona*.

Lo tractar de certas cosas s'ha de fer ab precaució, que qui remena gatasas se punxa sens remissió.

Los lladres van assaltar un tren en las inmediacions de San Petersburg. Tothom estava amilanat; pero bastá un gendarme que plantá cara als facinerosos, pera que refentse 'ls passatgers del susto, 'ls retxassessin ab la major energia logrant ferir á dos y dispersar al resto.

No ho olvidém los espanyols: en certs moments de perill basta l'energia de un home sol per vence'l.

Un home que digui:—Aquí soch jo que vinch á rompre 'l glas.

Per regla general lo poble segueix sempre als que saben ser valents.

A n' en Sagasta se li ha anat desgabellant la minoria que té al Senat.

Per si 'ls senadors fusionistas poden obrar ab completa independéncia, ó per si s'han de sometre á la direcció dels exministres, han tingut efecte las escenas mes edificants.

Lo mes bonich es que l'home del tupé, al principi donava la rahó als ex-ministres; pero desde 'l punt que vá veure que 'ls altres eran mes en número, l'ha donada als altres.

Aquest cisma contribuheix á donar mes forsa a's conservadors, que aixís se troban ab que no hi ha cap mes partit preparat per sustituhirlos.

Sobre aquest punt s'assegura que D. Práxedes está de perfecte acort ab D. Antón.

Cada vegada que s'troban, es fama que á tall de frases cartuixos cambian la següent frase:

—Comer debemos.
—Ya lo sabemos.

A Cuba 'ls insurrectes arrasan y creman las vegas de tabaco.

A la provincia de Málaga 'ls carrabiners han arrancat milers de peus de la mateixa planta.

Mentres quedi 'l Virginia y 'l Kentucky que compra als Estats Units la Tabacalera pel consúm dels espanyols, no hém de apurarnos.

Ja fumarém...
Y 'ns fumarán.

S'ha queixat un diputat en plé Congrès ab que las autoritats permetin l'existéncia á Madrid de uns titullats apóstols, que fan creure al vulgo que curan totas las malalties, sens mes que passant la má per l'esquena dels pacients.

¡Vaya un diputat que s'ocupa de aquestas cosas!...

¿Qué fan los apóstols al cap-de-vall?

—Embaucan al públich?

També l'embaucan los gobernants prometentli una felicitat qu'ells son incapassos de proporcionarli.

Aquí no hi ha mes que una diferencia, y es que mentres los apóstols passen la ma per l'esquena, los gobernants á cada punt en lloch de la má hi deixan caure 'l bastó.

Quan penso ab un capellá, rector de un poble de Andalúzia, entusiasta ardent de la tauromaquia, no puch ferhi mes, el cor se me 'n hi va.

Ell deixa las ovellas de son místich remat pels toros, aixís es que durant l'epoca de las corridas, se 'n va darrera de 'n *Guerrita*, de plassa en plassa, veyentlo torear per tot arreu, sense acostarse al poble de la seva residencia.

Sols á entrada d'hivern torna á la rectoría, y allí reunex diariament als feligresos, y 'ls embabieca, donant los compte ab tots los detalls y circumstancias, de las hassanyas del famosíssim matador.

Un rector de aquest *trapío* es llástima que visqui ignorat en un petit poble de aquellas sandungueras provincias.

Ab una mica de bona voluntat podria ser fundador de una nova religió católica, apostólica y... res de romana: andalusa.

CAPTAS DE FORA —Anglés.—L'endemá de Sant Joan, en la fábrika del Sr. Sifon y Borés una nena de 13 á 14 anys va tenir la desgracia de pendre mal, quedant ferida en lo bras dret. Una hora després del accident va ser curada pel metje D. Celestino

Roig. A continuació la pacient va ser acompanyada á son domicili per un home sol, y com que plovia y portava 'l paraguas obert, apenas podia amparar á la pobra ferida. Lo pare de aquesta es republicá: no falta qui creu que si hagués sigut carlí, no un home no mes sino tots els de la fábrika haurian sortit á acompanyarla, que aquí, desgraciadament, lo fanatismo ofega encare 'ls sentiments humanitaris.

Amer.—A só de pregó va anunciarse l'arrendament dels drets d'escorxador y plassa; pero va procedirse per mera fórmula, tota vegada que dits drets, cubertas totas las apariencias, estavan ja arrendats á dos regidors. Ara diuen que no s'necessita veterinari per la revisió de las carns, y es de creure que 'ls diners que costava aquest servey, algú ó altre se 'ls embutxacará. ¿No podria 'l Gobernador de Girona pendre cartas en un assumpto que afecta als interessos de aquesta població y qu'en certa manera pot afectar també á la salut dels seus habitants?

EN L'ANIVERSARI DE LA MORT

DE 'N FREDERICH SOLER

Morir... havent donat una avansada pel camí del progrés? Llegant exemples de la virtut premiada, del vici castigat y la vilesa? Deixant encatífats de llors los temples de l'art y la bellea?...
Morir... havent portat una existéncia d'estudi profitós y treball noble, deixant tan lloable heréncia que eternalment ab goig será acollida?... Morir... sentse anyorar per tot un poble?... Morir!... No: aixó es la vida.

Per més que 'ls núvols tingan amagada l'estrella, del marí segura guia, no deixan apagada sa guíadora forsa inquebrantable; com qui fita en lo mon perfecta via, alenta perdurable.

D'un geni august, sols pot llosa pesanta la miseria del cos fer presonera. E' lley que no 's quebranta pel qui omplena una plana de l'história, que no esborra 'l seu nom, la mort severa, del temple de la gloria.

CONRAT ROURE.

PER LA BOCA MOR EL NEO

—Una nació ahont per medi de las pregarias volen obtenir la pluja y acabar la guerra!

Lo Sr. FABIÉ indignat.)

—Aixó es impropri d'un Senat católich!

HAN d'aprobar varias lleys y discutir alguns projectes.

De las lleys ne depen la reparació d'una pila d'injusticias; dels projectes, tal vegada la vida y la prosperitat de la nació.

Avuy es el dia que 'l Senat destina á aquestas importants materias.

La sessió s'obra 'Vé'l moment de l'aprobació de las lleys.

Lo president:

—Va á procedirse á la votació... ¿Hi ha suficientes senadors?— No. Aquella tarde hi ha toros, y 'ls venerables avis de la patria senten més predilecció per l'espasa del *Guerrita* que per las balanzas de la llei.

—¿Discutim, donchs, algún dels projectes pendents?

Tampoch es possible. Los senadors que s'havian encarregat de defensarlos, aquella tarde se 'n han anat á casar, junt ab el ministre que 'ls havia presentat.

Aixó és propi d'un Senat católich?

—Espero, senyor A, que votará contra la llei que regula 'l treball de las criaturas.

—Al contrari, senyor B, pensava votar en pro.

—¿Per amor de D-u n'ho fassi; que 'l seu exemple seria seguit per molts, y si aquesta llei fos aprobada, quedava jo ben reventat!

—¿Tan mateix?

—Vosté dirá!... En las meas minas no hi tinch casi bé res més que criaturas. ¡Veji quin negoci, si m'obligan á despatzarlos y pendre homes.

—Fill meu, paciéncia: també 'm perjudica á mí aquesta rebaixa que volen introduhir en los drets d'importació del blat, porque hauré de doná 'l men més barato, y no obstant hi ha molts senadors favorables...

—¿Fem una cosa, home! Voti vosté per la continuació del treball de las criaturas y jo li prometo votar á favor dels seus bla's.

—¿Conformes!... Amor ab amor se paga.

Quan arriba 'l moment, el vot del senyor A contribuheix á que las criaturas continúhin treballant en el fons de las minas y 'l vot del senyor B serveix per conseguir l'encariment del pa. Y aixó és propi d'un Senat católich?

—Miri, allá á l'esquerra del saló. Sembla que aquell senador vitalici de las patillas blancas está molt cremat avuy.

—Motius té, pobre home. ¡N'hi ha passat una!

—¿Una baixa de *quatre's*?

—Una fuga de *romansos*. La séva dallonsas, aquella rossa italiana que l'altre dia li vaig ensenyar, l'ha plantat ab lo

major descaro, acusantlo de mesquí y dihentli qu' ella necessita homes mes rumbosos.
 —¿Ab qui se 'n ha anat?
 —Guáytil: allí 'l té. Es aquell altre senador calvo, que precisament ara entra.
 —¡Ah! ¿També es senador el substitut? Aixís tot continúa quedant a casa.
 Y aixó és propi d' un Senat catòlich?

Un personatge, que ha sigut ministre. ó alcalde ó algo pares' cur, es objecte d' una acusació d' aquelles que no favoreixen á ningú.
 L' acusació, ben ó mal fundada, pren una forma concreta y arriba á mans de la justicia.
 En compliment del seu deber, lo jutje tracta de sometre á procediment al personatge á qui s' acusa.
 Pero 's topa ab una dificultat: l' héroe de la festa es senador, y sense autorisació d' aquest cos colegislador no es possible fer res contra ell.
 Lo jutje va al Senat y pregunta:
 —¿Me donan vostés permis pera processar al senador don Fulano de Tal?
 Los senadors, en lloch de facilitar l' acció de la justicia, alsan el cap y responen:
 —¡No!
 Y aixó és propi d' un Senat catòlich?

FANTÁSTICH.

NEGOCI RODÓ

I
 —¿Cóm está Cuba?
 —En Calleja comensa ja á tenir por, y au empenyo solicita una mica de refors.
 —¿Que no 's perdi per nosaltres? ¿Qué demana? ¿Un batalló? Pues per no aná ab mesquinesas, en lloch d' no, enviem'n'hi dos.
 —Sarpa l' ayrós trasatlántich, surt entre vivas del port, y jallá se 'n van cap á América! uns quants milers d' espanyols!

II
 —¿Cóm está Cuba?
 —Las senyas no son de las que fan goig... L' optimisme del principi s' ha convertit poch á poch en un quadro de negruras. Ara 's diu que per dá un cop qu' ressoni, haurém d' enviarhi un exercit numerós ab molta caballeria y una pila de canons.
 —¡No perdém temps, donchs!... L' Habana es un verdader tesor, per defensá 'l qual ens toca donar cor, sanch, vida ¡tot!
 —Plens de febril entusiasme s' allistan nous batallons, y j'altra volta cap á América dotze milers d' espanyols!

III
 —¿Cóm está Cuba?
 —Dimecres hi marxa el Sant-Cristo gros de la situació borbónica, en Campos, el del llorón. Segons sembla, 'l gran guerrero ha posat per condició que per arreglá aquell ho, li entreguin un nou refors de vint á trenta mil homes preparats per entrá en foc al moment d' arribá á l' isla.
 —Donchs si don Arseni 'ls vol, secundém á don Arseni.
 ¡Cap allá més batallons!
 ¡Cap allá més baterias!
 ¡Cap allá més espanyols!
 Los molls s' omplan d' entusiasmas, surten las embarcaciones, y jallá se 'n van cap América! los soldats que en Campos vol!

IV
 —¿Cóm está Cuba?
 —S' embruta. Don Arseni ara fá poch ha dimitit el seu càrrech, y en Weyler, el successor que 'l govern pensa donarli, vol un augment fabulós de tropas de totas armas, pretextant que sense aixó no es possible fer res serio.
 —En Weyler pensa així? Donchs, no discutim; concedimli y acabém alló de cop.
 —¡En marxa!—criдан las tropas.
 —¡Viva!—l' Espanya respón. Y á corre-cuyta s' embarcan vinticinch mil espanyols.

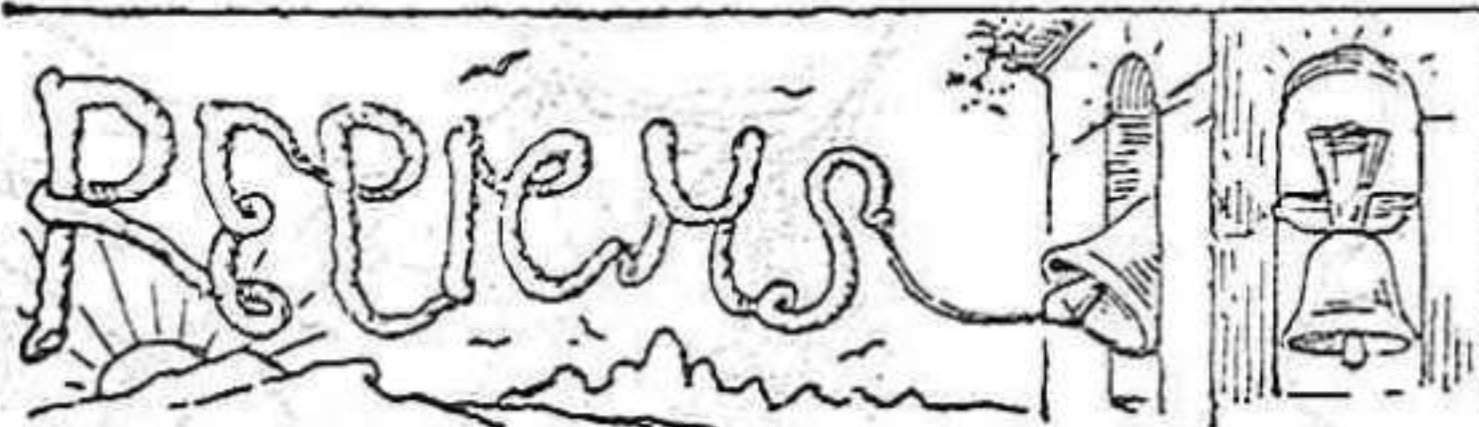
V
 —¿Cóm está Cuba?
 —La cosa per ara no troba adop. Tant es aixís, que 's projecta, un cop passí la calor,

enviarhi trenta mil homes, y si ab aixó no 'n hi ha prou, trenta mil més al darrera en deu ó dotze vapors!...
 —¡Aixís, aixís ha d' obrarse!
 ¡Vingan, vingau batallons!
 Per defensá aquella terra, hem de dar tot lo que som.

VI

—¿Cóm está Cuba?
 —¡Aleluya!
 Ja al últim s' ha acabat tot; no hi queda ni un insurrecte.
 —Pues lo negoci es rodó.
 —¿Rodó? ¿per qué?
 —Perque á Espanya no hi queda ni un espanyol.

C. Gumá.

la provincia de Almería no hi ha mes que 1.700 minyons del actual reemplás que resultan inútils pel servey de las armas.
 Ab aixó 's veu quant veritat es que 'l caciquisme rebaixa la talla dels pobles.
 Y naturalment se queda tothom tan nano en las regions ahont lo

caciquisme impera, que apenas se troba un quinto que arribi á la mida.

Algunas senmanas enrera tot se 'n anava en rogativas demanant la pluja per amor de Deu.

Per ploure 'ls núvols han esperat qu' entressim al istiu, y com que la calor comensa á deixarse sentir, han sigut tan amables qu' envían l' aygua en forma de granisat.

Aixís á l' horta de Murcia no ha quedat una planta sancera y dos quartos de lo mateix ha ocorregut en las vinyas de la Rioja.

Y ara fixinse en una coincidencia. Murcia es desde que torna á haverhi Borbóns á Espanya, la terra privilegiada del feudalisme canovista.

Y la Rioja, durant lo mateix periodo ha vingut sent la terra privilegiada del feudalisme sagasti.

¡Qui sab si 'ls núvols del cel fan un acte d' exemplar justicia apedregant als pobles que s' ho mereixen!

L' estanch de la sal, projectat per en Navarro Reverter, ha provocat enérgicas protestas en todas las regions d' Espanya ahont s' explotan salinas ó ahont s' exerceixen determinadas industrias que tenen la sal per base.

En cambi no será fácil que sufreixin lo mes mínim perjudici 'ls governants de la monarquia.

Aquests mestres de sal ne tenen molt poca, y per aixó es que resultan tan sossos.

Tenia 52 anys, estava pres per haver atentat al pudor de algunas neñas de 10 anys, y sense calma per esperar los resultats dels procediments judiciales, va apareixer un dematí penjat dintre de la celda de la presó de Riom (Fransa).

¡Si al menos tots ho fessin aixís!...

Pero dintre del gremi son sempre mes els que penjan los hábitos, que no 'ls que 's decideixen á penjarse á sí mateixos.

Definitivament, está completament acabada la qüestió Martinez Campos-Borrero.

Després de tenirlos engabiats una porció de días han desistit del desafió.

S' ha empleat ab ells un procediment semblant ab el que s' usa á Suissa ab los matrimonis que volen divorciarse: 'ls tancan dintre de un calabosso, prevenintlos que no 'ls obrirán, fins qu' estiguin reconciliats.

No hi ha marit ni muller que resisteixi aquesta proba. Regularment avants de transcorre las primeras vintiquatre horas, trucan á la porta per la part de dins, se la fan obrir y se 'n van de brasset á casa seva.

No sé si en Borrero y en Martinez son capassos de fer brasse; pero lo qu' es jo no desconfió de veure'ls jugar tranquilament á la bescambrilla.

Ja tot está amanit.

En Planas y Casals jurará 'l càrrech de senador, y l' districte de Granollers, vacant per aquest motiu, será adjudicat á D. Mariano Puig y Valls, el qual se suposa que será elegit sense oposició.

D. Mariano 's trobava á Vilanova: per anar á Madrit semblava que no havia de fer mes que continuar lo viatge per la línea dels Directes.

Donchs, no senyors: si vol anar á Madrit ha de passar per Granollers.

Aquestas son las dresseras del caciquisme.

A Hellin (Albacete) los concurrents á la plassa de toros varen donar días enrera una gran proba d' energia.

PATRIOTEROS MAMBISSOS

Cubita libe proclaman y tan libe la tindrán,

que per mica que aixó duri ni la sombra 'n deixarán.

LOS DESITJOS D' ESPANYA

Aixó vols, aixó no haurás

S' estava celebrant una novellada, y un torero xanfis vá ferho tan malament, ab tanta torpesa y cobardia, que alguns aficionats van saltar á l' arena y allí mateix, punt en blanch, varen tallarli la coleta.

¿Per qué no s' ha de fer una cosa per l' istil ab los novillers de la política qu' están fent continuament tan grans espifadas?

Ja ha parlat l' ex-héroe de Sagunto.

Explicant la seva gestió en lo mando superior de Cuba, no ha dit mes que quatre vulgaritats y mitja dotzena de pero-grulladas.

Gran decepció pels qu' esperavan que faria estupendas revelacions; pero no per nosaltres.

Prou compromés está, porque no 's vulgui comprometre encare mes.

A Cuba li deyan *General Sabrosón*.
Aquí tindrem de dirli *General Orní*.

La simpática vila del Vendrell será obsequiada avuy dissapte ab l' espectacle esfereidor de una execució capital.

Cinquanta anys feya que no s' havia presenciat l' execució de una sentència de mort en aquella vila tan morigerada.

Cadafalchs, professors, frares.... tot torna, tot torna, paulatinament, poquet á poch; pero ab pas segur y mesurat.

L' únich que no pot tornar á la vila del Vendrell, ja s' ho poden figurar es... en Tort y Martorell.

Gran saragata á Madrid promoguda per las cigarrereras que creyay tenir lo pá amenassat.

Al recorre 'ls carrers se van veure hostilissadas per la policia.

Y un detall que revela 'l valor, l' intrepides, l' heroisme y 'ls sentiments humanitaris dels guindillas!...

No vá haverhi mes que un ferit, y aquest sigué una criatura de llet que la seva mare duya á coll, la qual arreplegá un cop de sabre al bras.

**

Reclamém un premi pel guardia d' ordre públich autor de aquesta hassanya.

Ell podrá dir sempre que á la criatura va vacunarla segons el sistema autoritari.

Ab un bon tall al bras no tinguin por que agafi la verola revolucionaria.

A L' INSERTAT EN LO ULTIM NUMERO

- 1.ª XARADA.—*Ta-ca-da.*
- 2.ª ENDAVINALLA.—*Cadenas.*
- 3.ª TRENCA-CLOSCAS.—*La redoma encantada.*
- 4.ª CREU NUMÉRICA.—*Marcelino.*
- 3.ª GEOGLÍFICE.—*Com més magranés més magranas.*

Han endevinat totes las solucions los ciutadans Ramonet del Cassino, Joanet Coral, Pepet Panxeta, Yndivil y Mandoni y Salabruga; n' han endavinadas 4 Un Xinxonet y Pau Borni; 3 Raymundo, 2 Un Filisteo, J. Saladrigas y Pau Romano y 1 no més Antón Mestre.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Ciutadans Atconador de Vilafranca, Antón Mestre, Joanet Coral, J. Casulleras, Un Clatellut, C. Piera, Caneritu, Justí Font-sola, Rafel Rutllant, Tonet Brinchu, J. Selva, Un Tranquil de Gracia, D. S. Vilafranca, Frontón Caballs y Pepet Panxeta:—*Lo qu' envian aquesta setmana no fa per casa.*

Ciutadans Ramonet del Cassino, Un Xinxonet, Salvador Portas, Toful Rusca, Emili Revoltós, Peret del Café, J. Costa y Pomes, P. Toquilla y Vágise'n, Deogracias Porrero, Escolá Vilafranqui y J. Romansos:—*Insertarem alguna cosa de lo que 'ns envian.*

Ciudadá Anónim de Sant Martí de Maldá: Certs assumptos no poden tractarse en los periódichs.—J. C., A. F. y B. D. (Pobla de Lillet): Haurian de donar mes detalls: tal com s' explican, no 'ls enteném, ni 'l públich els entendria tampoch.—P. Pita: L' article es difús y manso.—Pau Pla: Va bé.—Lluquet: No 'ns acaba da agradar.—Hereu Pantufla: Queda acceptat.—Antonet del Corral: Dels dos n' aprofitarem un.—D. O. N.: Alguna cosa hi anira.—N. Borrut Solé: Lo sonet ens agrada mes que l' altra composició.—A. Doria: 'L de vosté queda acceptat.—Chelin: Es fluix.—Aguileta: Las paraulas inglesas que usa, tal com se pronuncian destruheixen la mida y l' assonancia de alguns versos: será precís que ho corretteixi.—F. Llenas: Va molt bé: mil gracias.—Ruy de Gorch: Es molt incorrecte.—Amadeo: Ho aprofitarem.—Félix Cana: Es massa transparent.—Janet dels Aills: No va prou bé.

!!!!!! ÉXIT ESTREPITOS!!!!!!
PRESBITERIAS

Expléndit album al cromo
24 láminas capellanescas
DIBUIXADAS PER WERTHER
6 ralets, y bon profit

Pera tranquilat de la nostra conciencia, advertim als lectors que aquest album no ha sigut

aprobát per la censura eclesiástica.

ANTONI LOPEZ, editor.—*Rambla del Mutj, 20*

A. Lopez Robert, impresor.—*Asalto, 63.—Barcelona*